

Finantsministeren: Jeg maa tillade mig dertil at bemærke, at jeg meget nøie har gennemgaaet Udvalgets Forslag til § 3 for at see, om det var nødvendigt, at deri skeete Forandring efter den igaar stedfundne Afstemning, men jeg anseer det ikke for nødvendigt; jeg troer, at Udvalgets Forslag til § 3 ikke desto mindre vil kunne vedtages.

Formanden: Udvalgets Forslag er altså optaget?

Finantsministeren: Ja, af mig.

Ordføreren: Jeg kan ikke yttre mig derover, før den høitærede Finantsminister har forklaret Grundene, hvorfor han optager dette Forslag. Efter det oprindelige Lovudkast var det bestemt, at der skulde udstedes for 4 Mill. Rbd. Creditbeviser, hvis Dækning skulde udredes af den Krigsskat, som skulde udskrives i Aaret 1850. Udvalget er kommet til den Ansættelse, som Thinget i sin Heelhed har tiltraadt, at det vel kunde overdrages Finantsministeren at udstede for 4 Millioner Rbd. Creditbeviser, men at deres Dækning skulde skee ved en Krigsskat, hvis ene Halvdeel gik ind i Aaret 1850, og hvis anden Halvdeel gik ind i Aaret 1851. Som Følge deraf maatte ogsaa Betalingsterminerne for Creditbeviserne udsættes, og udsættes saalænge; indtil den anden Halvdeel af Krigsskattens Beløb, som først skulde reguleres og udskrives af den Rigsdag, som sammentræder i October, var indløbet; da dette nu er blevet forandret, saa kan Udvalget fra sit Standpunkt heller ikke længer ansee det nødvendigt at udstrække Terminen for Indløsningen af Creditbeviserne, som Finantsministeren nu bliver bemyndiget til at udstede, thi, idetmindste for det Første, indtil der er fremlagt en ny Plan til de næste 2 Millioner Creditbevisers Dækning, er det vel ei at formode, at de ville udstedes. Det kan imidlertid meget gjerne være, at Finantsministeren har andre Grunde til at ønske, at Betalingsterminerne for Creditbeviserne bleve længere udstrakte end efter det oprindelige Forslag, men man maatte, skøndt man kan ane disse Grunde, dog høre dem,

før man kan bestemme sig, om man vil gaae ind derpaa.

Finantsministeren: Det vilde være meget vanskeligt ved et mundtligt Foredrag at gjøre det klart for det høitærede Thing, hvori det ligger, at Finantsministeriet maa foretrække det Forslag, som Udvalget har stillet til § 3, uagtet den igaar stedfundne Afstemning; jeg skal imidlertid bestræbe mig for korteligt at antyde det. Det maa da erindres, at, vil man gjøre en Forskjel mellem de 2 Millioner Creditbeviser, som ere grundede paa den Krigsskat, der skal udskrives i 1850, og de Creditbeviser, som, uden saaledes at være funderede, maatte blive udstedte — hvilket jo vilde kunne skee ved at give de første Creditbeviser Serienummer 1 og 2 og de sidste Nr. 3 og 4 —, da er det klart, at man udsætter de sidste Creditbeviser for at synke betydeligt i Cours i Sammenligning med de første, og det gjør man ikke alene paa et Tidspunkt, der ligger Indløsningen og den nye Skat, som skulde vedtages af den kommende Rigsdag, temmelig nær, men det kunde skee strax. Jeg sætter, at Finantsministeriet allerede tidligt i Løbet af dette Aar kom i den Nødvendighed at udstede alle 4 Mill., da vilde der fra første Færd af være en meget kjendelig Forskjel i Værdien af de Creditbeviser, som ere mærkede med Serienummer 3 og 4, og dem, som ere mærkede med Serienummer 1 og 2; og det har jeg tænkt mig, at man kunde undgaae, ved strax at udsærdige alle Creditbeviserne med 4 Serienummere, men saaledes, at man, istedetfor at tage 1 Million af hver Serie, kun tog en halv Million. Hvis Finantsministeren da kun kom i den Nødvendighed at udstede 2 Millioner paa den Krigsskat, som indgik i Aarets Løb, saa vilde der kun blive uddeelt ialt 500,000 af hver af de 4 Serienummere, og de øvrige 500,000 vilde enten ligge hos Controlcomiteen eller i Finantsministeriet. Naar nu den første Lodtrækning skeer i 11te Decbr. Termin dette Aar, saa udtrækkes, vil jeg f. Ex. siige, Serienummer 4; deraf vil jeg sætte, at der allerede er sat i Circulation 500,000, saa cæsures ikke alene disse 500,000, som ere i Circulation, og som Finantsmini-